

Μπορεί τους μενεξέδες να τους είχε ανακαλύψει εδώ και πολύ καιρό στο γέρικο σφεντάμι, δε συνέβαινε όμως το ίδιο με την εκτροφή των γρύλων, που την είχε ξεκινήσει πριν από τέσσερα ή πέντε χρόνια. Είχε ακούσει το θορυβώδες τραγούδι τους στο σπίτι μιας φίλης της από το Λύκειο και πήρε μερικούς στο σπίτι της.

«Μέσα σε βάζο! Μα δεν είναι απάνθρωπο;» είχε πει τότε, αλλά η φίλη της της απάντησε ότι ήταν πολύ προτιμότερο από το να τους εκτρέφει σε κλουβί. Υπάρχουν μάλιστα μοναστήρια που εκτρέφουν μεγάλο αριθμό γρύλων, για να πουλάνε τα αυγά, της είχε πει. Κι απ' ό,τι φαινόταν, οι ενδιαφερόμενοι ήταν πάρα πολλοί.

Προς το παρόν οι γρύλοι της Κιέκο είχαν γίνει τόσο πολλοί, που χρειάστηκαν δύο βάζα από την Τάμπα. Κάθε χρόνο, εκεί γύρω στις αρχές Ιουλίου, γεννούν τα αυγά τους και αργότερα, κατά τα μέσα Αυγούστου, αρχίζουν το τραγούδι.

Έτσι, μέσα σ' ένα μικρό σκοτεινό βάζο ζουν, τραγουδούν, γεννούν, κλωσούν τα αυγά τους και πεθαίνουν. Αφού λοιπόν αναπαράγονται, είναι σίγουρα προτιμότερο να τους εκτρέφεις σε κλουβιά, και ας ζουν μονάχα ένα καλοκαίρι· ωστόσο για όσους γρύλους ζουν σε βάζο, το βάζο αυτό είναι το σύμπαν.

«Το σύμπαν σ' ένα βάζο» είναι ένας παλιός κινέζικος θρύλος, που η Κιέκο τον ήξερε. Μέσα στο βάζο υπάρχει ένα χρυσό παλάτι, μαργαριταρένιοι πυργίσκοι, θεσπέσιο νέκταρ και σπάνια edésματα από βουνά και θάλασσες. Το κλειστό βάζο ήταν ένας «άλλος κόσμος», ξεκομμένος από τη δική μας πραγματικότητα, ένας τόπος μαγικός. Είναι ένας από τους